

Violeta Barbu (București, Institutul de Istorie “Nicolae Iorga” al Academiei Române): *Mirtul și laurii. Nunta lui Gabriel Bethlen cu Caterina de Brandenbourg*

În secolul pe care Tocqueville l-a numit “l’age d’or des princes”, căsătoriile contractate ca alianțe politice și bazate pe rațiuni de stat, capătă o dublă dimensiune: cea internă, de spectacol public, cea externă, de eveniment politic și monden european. Studiul urmărește modul în care un eveniment public, mariajul principelui Bethlen Gabor cu Caterina de Brandenburg, este construit de către principe însuși și de către martorii contemporani. Prin descompunerea și analiza semiotică a secvențelor de ceremonial și a tehnicilor retorice ale diverselor tipuri de discurs: cronistică, epitalamuri, ”avvisi”, studiul urmărește modul în care evenimentul acestei căsătorii devine prilej de a defini raportul dintre principe și corpul social, dintre Stat și familie. În această definiție se găsesc elemente a ceea ce Michel Foucault numea ”puterea pastorală”, precum și germenii ideologiei paternității politice, specifică acestui secol și dezvoltată de principele Bethlen în concepția lui despre stat.

Mai mult, percepția evenimentului în tipăriturile occidentale pune în scenă locul pe care principele Transilvaniei îl avea în familia europeană, la încrucișarea Occidentului cu exotismul Orientului.